Bývalý hokejový obránce Zlína **David Nosek** pod náročným slovenským koučem odehrál všech šest sezon, proto srovnává:

Bokroš byl v mistrovské sezoně největší ras

Brno – Je synonymem spolehlivosti. Přitom do Zlína přicházel v tichosti, nenápadně, bez fanfár a palcových titulků v novinách. Bylo jaro 2003 a média propírala příchod uznávaného slovenského kouče Ernesta Bokroše. Tady někde začíná mistrovský příběh tehdy 23letého talentovaného hokejového obránce **DAVIDA NOSKA**, který postupně vyrostl v zadáka, po kterém už zatoužil i národní tým. Ostrou palbou od modré čáry v posledních čtyřech letech dokonce založil sbírku extraligových hattricků. Nejdřív mu ale život napsal, aby se hned ve své premiérové sezoně ve žlutomodrém dresu dotkl vrcholu.

„Ani mi nedocházelo, co jsme tehdy dokázali. Uvědomil jsem si to až postupem času," přiznal dnes pro seriál Deníku 32letý obránce Kometa Brno Nosek, jehož z Třince do Baťova města přivedl někdejší výtečný bek a sportovní manažer Antonín Stavjaňa. „Jsem mu za to vděčný. Už mě vedl v Třinci. Znal mě a věděl, co ode mě čekat. S odstupem času jsem za to strašně rád," děkuje na dálku rodák z Olomouce.

ČÍSLO DNE

2

Dát hattrick ve dvou různých extraligových týmech se povedlo jen dvěma obráncům. David Nosek je jedním z nich.

Před svým příchodem do Baťova města už měl v extralize odehráno za čtyři sezony 124 zápasů, přesto mezi Oceláři nepatřil k nejvytěžovanějším obráncům. I proto uvažoval o změně. „Zlín mě vždycky táhl. Mám to blízko domů, je to pěkné město, navíc manželka tam v té době studovala. Vždycky hrával Zlín nahoře, takže to byl jeden z důvodů, proč jsem tam chtěl," vysvětloval zadák, který nosí dres se šťastným číslem sedm.

Učitel na ledě je nyní jeho šéfem

Na ledě se ve Zlíně zaučoval ve stabilní dvojici s už tehdy čtyřnásobným mistrem hokejového řemesla Pavlem Zubíčkem, který mu v současnosti shodou okolností opět šéfuje. Tentokrát ale z kanceláře. „Hrávalo se mi s ním úžasně. Navzájem jsme se doplňovali. Když jeden z nás chtěl zaútočit, druhý zůstal vzadu. Rozuměli jsme si i mimo led. Osud tomu asi tak chtěl, že Pavel Zubíček je nyní můj přímý nadřízený," připomněl pozici v současnosti sportovního manažera brněnské Komety.

Ačkoliv ze Zlína je už tři roky pryč, podruhé změnil klub, na strávených sedm let ve městě bot nezapomene. „Na titul a vůbec angažmá ve Zlíně si vzpomenu často. Strávil jsem ve Zlíně sedm let, což je strašně dlouhá doba, a moc se nám tam s manželkou líbilo. Proto na Zlín vzpomínám rád," nezastírá.

Nosek vidí kouzlo týmu, který se v roce 2004 vyškrábal až na vrchol, v jeho skladbě, hierarchii a vedení. „Mužstvo bylo vyvážené. Byli v něm zkušení, střední generace i hodně mladí hráči. Hlavním důvodem byl ale trenér Bokroš, který z hráčů vymačkal maximum," vzpomíná na přísného stratéga, který si i během zlínského působení s některými hokejisty rozhodně nepadl do noty.

Nosek však nebyl ten případ, jelikož zažil celou jeho šestiletou vládu na zlínské střídačce. „Je svým způsobem zvláštní člověk a velmi netypický trenér. Byl svůj, přísný, nebál se kohokoliv seřvat. Jak jsme ho znali z televize, byl i ve skutečnosti," popisuje Nosek.

A vládla pod ním železná kázeň. „Po předchozí zlínské zpackané sezoně byla maximální snaha ji odčinit. Všichni dělali, co měli, a každý měl svou roli v týmu. Nikdo se necpal, kde by neměl být," popisuje Nosek po devíti letech pořádky ve zlínské kabině.

Hned následující sezonu 2004/2005 opět Bokroš dovedl tým až do finále, kde však Zlín zdecimovaný zraněními klíčových centrů Lešky a Bonka hladce podlehl Pardubicím 0:4 na zápasy. „V dalších sezonách už hráči trenéra poznají. Vědí, co od něj mají čekat. Přesto Ernest zůstal pořád stejný, nicméně tím, že se nám podařilo vyhrát titul, byl jeho pohled na hráče, kteří u úspěchu byli, malinko lepší než na nově příchozí hráče. V první sezoně byl na nás největší ras," vybavuje si Nosek.

Jen tvrdý režim kouče Bokroše by však k mistrovskému opojení nestačil. Potřeba byla i souhra okolností, tolik otřepané štěstí a také muž s číslem 96 na žlutomodrém dresu. Kdyby ve čtvrtém čtvrtfinále v Třinci, tři vteřiny před závěrečnou sirénou, v čase 59:57, snajpr Jaroslav Balaštík nevyrovnal na 2:2 a následně Zlín nevyhrál v nájezdech, možná ani nečtete tyto řádky. Oceláři by totiž místo vyrovnání série na 2:2 na zápasy měli postupový mečbol. „To byl klíčový okamžik. Nejdůležitější bylo zvládnuté čtvrtfinále, které bylo hodně těžké. Semifinále s Plzní už tak složité nebylo. Finále se nám také podařilo zvládnout celkem hladce," vybavuje si Nosek následné série s Plzní (4:2 na zápasy) a pražskou Slavií (4:1 na zápasy).

Všechny tři finálové zápasy sledoval natřískaný Zimní stadion Luďka Čajky, na komínech vlály žluté šály, na balkoně radnice seděl uvelebený nafukovací medvěd, symbol tehdejšího mecenáše klubu potravinářského gigantu Hamé. Při cestě na pátý finálový zápas jste si na Velkém kině nemohli nevšimnout poutače na filmový trhák MISTŘI. Město pohltil hokej. „Finále bylo úžasně sledované. Každý zápas byl vyprodaný. Všichni přišli ve žlutém. Další rok se nám to povedlo znova, bohužel ve finále nám to už nevyšlo, ale mé první dva

Třiadvacetiletý obránce David Nosek se raduje z mistrovského titulu v roce 2004. Foto: archiv Deníku

roky ve Zlíně byly výjimečné," poznamenal ke vzpomínce na své jediné dvě klubové medaile.

Následné pomistrovské oslavy jsou pro hokejisty samostatnou kapitolou. Ovšem David Nosek není typ, který by se zničil do němoty a nebylo o něm čtrnáct dnů slyšet. „Z oslav si pamatuji všechno. Byly úžasné, na několik etap. Ať už vítězná večerní, nebo následná jízda vláčkem v ulicích. Ta byla také skvělá. Na to člověk nezapomíná. Kvůli takovým chvílím člověk hokej vlastně hraje," tvrdí Nosek, jemuž v hokejové kabině neřekne nikdo jinak než Keson. Jak přezdívka vznikla? Schválně si přečtěte jeho příjmení nazpátek.

Když se ho však zeptáte, kde uchovává medaile, dostanete ho do rozpaků. „Ani nevím. Někde ji mám schovanou, doma v Olomouci. Stěhoval jsem se do Karlových Varů, teď odtamtud po třech letech do Brna, takže nevím, kde přesně je," omlouvá se Nosek.

Právě tam, někde mezi těmi ze Zlína, bude ležet další poklad, ještě o dva roky starší zlato z mistrovství světa do dvaceti let, které se v roce 2001 konalo v Rusku. „Obě zlata jsou obrovský úspěch. Dávám tomu přibližně stejnou váhu. Samozřejmě zlínský titul je mi bližší, není to takový pravěk. Vzpomenu si na něj častěji než na zlato z dvacítek," pokusil se o srovnání svých dvou nejcennějších medailí.

Už tehdy měl český výběr na šampionátu výjimečnou generaci hráčů, kteří se prosadili minimálně v extralize, ale také v seniorské reprezentaci nebo NHL. Z dlouhého seznamu vyčnívá trio útočníků Martin Erat, Tomáš Plekanec a Radim Vrbata. „Už tehdy byl tým silný, neprohráli jsme žádný ze sedmi zápasů a potvrdili to ziskem titulu. V té době byl tým výjimečný psychicky i hokejově," vzpomíná Nosek, který byl u toho, když mužstvo pod velením kouče Jaroslava Holíka obhájilo titul z předchozího roku.

„Od té doby se u nás dvacítky začaly extrémně sledovat. Dokonce i finále bylo v televizi, což do té doby bylo nevídané. Sledovanost byla větší a my jsme to vnímali. Že by nás obhajoba svazovala? To v žádném případě," dušoval se odchovanec olomouckého hokeje.

Premiéra dárkem

Na zimní stadion hanácké metropole jej ve druhé třídě přivedl jeho otec. Prošel všemi mládežnickými kategoriemi až do juniorů, kdy zamířil do Třince. Do áčka si jej vytáhl v současnosti reprezentační trenér Alois Hadamczik, který mu nadělil pod stromeček předčasný dárek. 21. prosince 1999 ve 29. kole proti Havířovu (2:2) si poprvé zahrál extraligu. „Naskočil jsem na poslední třetinu," vypálil bez váhání. „Hned ve druhém zápase jsem hrál už od začátku ve Vsetíně, který měl za sebou několik titulů. Byl to strašně těžký zápas. Myslím, že se mi podařil a zahrál jsem si pak častěji," vybavuje si Nosek.

Premiérová trefa přišla o necelé dva roky později, 19. října 2001 v 15. kole v Pardubicích (2:3 v prodloužení), kdy tehdy vyrovnával na průběžných 1:1 po přihrávkách Jánoše a Meluzína. „Na to už si fakt nevzpomínám," překvapil.

V dresu Ocelářů odehrál čtyři sezony, propracoval se i do seniorské reprezentace, kde si premiéru odbyl na Baltica Cupu v Rusku 18. prosince 2001 proti Švédsku (4:3 v prodloužení). Angažmá v Třinci proložil i střídavými starty v prvoligovém Ytongu Brno, kde odehrál devět zápasů. „Byla to zkušenost s dospělým hokejem," poznamenal.

Ostruhy sbíral také v tehdy extraligovém Havířově, kam zamířil v závěru sezony 2002/2003, kde však nastoupil pouze k devíti zápasům. „Bylo to jen na tři měsíce, byl jsem tam poslán z Třince v rámci nějaké výměny. Ale moc jsem toho nenahrál, zranil jsem se. Navíc se hrála baráž a sestoupilo se, na to se člověk snaží rychle zapomenout," míní.

Po sedmi sezonách ve Zlíně zamířil v roce 2010 do Karlových Varů výměnou za útočníka Jaroslava Kristka. „Odchod jsem nečekal. Po sedmi letech ve Zlíně to bylo vůči mně docela tvrdé. Navíc poté, co jsme dosáhli takových úspěchů. Na tohle období nerad vzpomínám, ale s odstupem času už to beru trochu jinak. Časem se pohled změní a už to tolik neprožívám, ale samozřejmě tehdy mě to dost ranilo," přiznává otevřeně David Nosek.

A také vzájemné zápasy proti Zlínu pro něj získaly speciální význam. „První rok dva to bylo pro mě hodně zvláštní. Třetí sezonu jsem to už tolik neprožíval. Ale vždycky je to něčím výjimečné a zvláštní. Jezdil jsem na známé místo a hrál proti klukům, se kterými jsem sedm let hrál," neskrývá Nosek emoce a nostalgii.

V lázeňském městě se však přes své výborné výkony a produktivitu týmového úspěchu nedočkal. Dvojnásobná účast ve skupině o udržení a vyřazení ve čtvrtfinále jej uspokojit nemohly, a proto po skončení smlouvy zamířil do ambiciózní Komety Brno. „Karlovy Vary jsou pěkné město, úžasná parta, ale výsledky za celé tři roky nebyly, jak si tam všichni představovali. I to byl důvod mého odchodu. Chtěl jsem si zahrát o špici tabulky a nejsem přesvědčen, že by se to Karlovým Varům mělo letos podařit," myslí si nová opora zadních řad mužstva trenéra Kýhose.

Tím spíš, že Karlovy Vary dlouhodobě trápí finanční potíže a zpožděné výplaty nejsou ničím výjimečným. „I to byl jeden z důvodů mého odchodu," potvrdil David Nosek, který si z Energie v předminulé sezoně 2011/2012 odskočil do ruské KHL, kde si 11 zápasů zahrál za Nižně- kamsk. „Bylo to na pět měsíců a rozhodně to byla zajímavá zkušenost, která za těch pár zápasů stála. Bohužel se mi nepodařilo tam zůstat déle, jelikož jsem se dvakrát zranil. Většinu času jsem strávil na báze, doma nebo v nemocnici. Proto na to nevzpomínám v dobrém," vysvětluje Nosek.

Momentálně se už s Kometou Brno připravuje na suchu na nadcházející sezonu. „Zatím jsem spokojený. Příprava běží podle plánu, zdraví také drží. Brno je krásné město," pochvaluje si.

Do Komety ho donesl průvan

V kabině Komety zřejmě po posledním zápase skupiny o udržení proti Liberci zapomněli (nebo spíš nechtěli) zabouchnout dveře. Nastal tam totiž pořádný průvan, po průšvihu z poslední sezony se poroučelo hned osm borců, nových tváří přišlo zatím šest. Z toho kvarteto obránců Kuboš, Hanzlík, Kempný a právě Nosek. „Obrana se de facto změnila celá. Je tam znát touha, aby sezona byla lepší. Je zde cítit chuť napodobit předminulou sezonu, ve které skončili druzí. Vedení dělá maximum, aby sezona byla dobrá, vydařila se a fanoušci byli spokojení," doufá David Nosek.

Na tom celý tým už nyní pracuje i netradičními prvky přípravy. Na soustředění v Táboře totiž sjížděli s vesly v rukou řeku Lužnici. „Už jsem to kdysi zažil, pod trenérem Stavjaňou v Karlových Varech, kde jsme sjížděli řeku Ohři," vybavil si David Nosek.

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 DAVID NOSEK?

„Nedávno jsem přestoupil z Karlových Varů do Komety Brno. Od té doby jsem se oženil, máme s manželkou sedmiměsíční dvojčátka Amálku a Kristýnku. To je největší změna v poslední době."

David Nosek

Narozen: 19. 2. 1981. **Výška:** 183 cm. **Váha:** 85 kg. **Post:** obránce. **Hůl:** pravá. **Klub:** HC Kometa Brno. **Číslo dresu:** 7. **Přezdívka:** Keson.
Kariéra: Třinec (jun.,99-01), Třinec (99-03), Hvězda Brno (1. liga, 00-01), Havířov (02-03), Zlín (03-10), Karlovy Vary (10-13), Nižněkamsk (11-12, KHL).
Největší úspěchy: mistr extraligy (03-04, Zlín), vicemistr extraligy (04-05, Zlín), mistr světa juniorů 2001 (Rusko).
Premiérový zápas v extralize: 29. kolo: 21. prosince 1999 Třinec – Havířov (2:2) v dresu Třince.
Premiérový gól v extralize: 15. kolo: 19. října 2001 Pardubice – Třinec 2:3 v prodloužení.
Premiérový bod v extralize: 10. kolo: 2. října 2001 K. Vary – Třinec 1:3.
Premiéra v reprezentaci: 18. prosince 2001 ČR – Švédsko 4:3 v prodloužení.

Když začal sbírat hattricky...

Brno – Sběratelem hattricků se stal hokejový obránce David Nosek. Během tří let dokázal ve dvou různých dresech vstřelit v jednom zápase tři góly, což se mezi zadáky před ním povedlo pouze Jiřímu Malínskému.

„Jsou to události, které se nedějí tak často. Všechny góly i hattricky si vybavuji," přiznal Nosek, v současnosti obránce brněnské Komety.

První hattrick přišel ještě ve Zlíně, 23. ledna 2009 proti Znojmu (3:2 po sam. náj.), když zajistil všechny tři trefy beranů. Podruhé třígólový příspěvek trefil 30. listopadu 2011 v Karlových Varech proti Mladé Boleslavi (6:0). „Netuším, co za tím stojí. Už jsem nad tím přemýšlel, ale na nic jsem nepřišel. Asi je to souhra náhod a štěstí. Když dáte gól na začátku zápasu, je tam prostor ještě nějaký přidat. Ale nikdy nemůžete jít do zápasu s tím, že se pokusíte dát hattrick. Takhle to prostě nefunguje. Někomu se to podaří jednou za x let, já jsem rád, že se mi to povedlo víckrát," pochvaluje si své dva výjimečné večery David Nosek.

S devíti hattricky je v extralize rekordmanem bývalý útočník Kladna, Vsetína a reprezentace Martin Procházka.

Hattrick poprvé: 23. ledna 2009: Zlín – Znojmo 3:2 po sam. náj. **Statistiky:** 23. Nosek (Kollár, Rachůnek), 51. Nosek (Rachůnek, Kollár), 65. Nosek.

Hattrick podruhé: 30. listopadu 2011 Karlovy Vary – M. Boleslav 6:0. **Statistiky:** 19. Nosek (Melenovský), 28. Nosek (Gřegořek, Kumstát), 33. Nosek (Mensator). **(dan)**